

CRAIOVESCU, BARBU I

Mare dregător în Sfatul Țării Românești
N. sec. XV - m. după 1520.

Este atestat de documente și sub forma numelui de Barbu Cralevschi. S-a călugărit sub numele Pahomie, fiul lui Neagoe de la Craiova. Este atestat în divanul țării în anul 1482. Între 8 sept. 1495 - 10 ian. 1520 a fost mare ban, considerându-se că este primul care a ocupat această funcție. În această calitate, ca reprezentant al Țării Românești în zona Olteniei, asigura aplicarea poruncilor Domnitorului, pentru păstrarea liniștii și ordinii pe întreg teritoriul din dreapta râului Olt. În același timp, era comandantul cetelilor de ostași din Oltenia și, în absența Domnului, a oștirii țării.

Împreună cu frații săi, Pârvu, Danciu și Radu a fost Vlastelinul Domnitorilor Țării Românești: Vlad Călugărul, Radu cel Mare, Vlăduț Voievod și Negoe Basarab. Au pibegit cu toții, peste Dunăre în vremea Domnitorului Mihnea cel Rău. Au ctitorit mănăstirile Bistrița, Sadova, Brâncoveni, Strehaia, Robaia ș.a.

Barbu I n-a avut urmași.